

У НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 30. НОВЕМБРА 1897.

ГОД. XXII.

ПОЗОРИШТЕ

БРОЈ 14.

УРЕЂУЈЕ А. ХАДИЋ.

Извази за време бављења позоришне дружине у Н. Саду свагда о дану сваке представе, иначе сваког месеца по је-
дан пут на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 новч. месечно. —

ИЗВЕШТАЈ

УПРАВНОГА ОДВОРА „ДРУШТВА ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ“ О СВОМЕ ГОДИШЊЕМ РАДУ И
СТАЊУ ПОЗОРИШНОМ ЗА ПОСЛОВНУ ГОДИНУ 1896/7.

Славна Скупштино!

Част нам је и овом приликом поднети славној екупштини годишњи извештај о радњи управнога одбора и укупном стању српског народног позоришта од прошле до овогодишње главне скупштине друштвене.

Од прошлогодишње скупштине до сада уписали су се и примљени су за нове чланове „друштва за српско народно позориште“ ови родољуби и друштва, и то; I. са свотом од 100 фор. чланарине: 1., „Српска Банка“, деоничарско друштво у Загребу, која је исплатила целу, за друштва прописану чланарину од 100 фор.; 2., „Српска добровољна позоришна дружина“ у В. Кикинди, која је уплатила 50 фор., а остатак од 50 фор. исплатиће кроз годину дана; 3., Румска Штедионица у Руми, која је уплатила 50 фор., а другу половину чланарине исплатиће идуће године; — II. са уплатом целе прописане чланарине од 50 фор.: 4., Милош Т. Мијатовић, поседник у Новом Саду; 5., Паја Марковић, професор и уредник „Бранкова Кола“ у Карловцима; 6., Коста Маринковић, трговац у Вршцу; 7., Васа Ђурђев у Долову; 8., Петар Матић, трговац у Новом Саду; — III. са уплатом од 20 фор. и обvezom на исплату остатка чланарине од 30 фор. кроз 3 године дана: 9., Др. Владимира Чобанић, адвокат у Митровици; — IV. Са уплатом од 10 фор. и обvezom на исплату остатка од 40 фор. кроз 3 године дана: 10., Богдан Новаковић, кр. котарски предстојник у Ст. Пазову; 11., Др. Сава Милутиновић, опћински лечник у Ст. Пазову; 12., Јован Јеремић,

протојереј и уредник „Српског Сиона“ у Карловцима; и 13., Душан Арновљевић, трговац у Н. Саду.

Другу половину своје чланарине у износу од 50 фор. исплатила су и постала дефинитивним члановима ова друштва: 1., „Народна Штедионица“, деоничарско друштво у Т. Бачеју; 2., „Јарковачка народна банка“ деоничарско друштво у Јарковцу; и 3., „Прва сентомашка српска задруга као дружина за узајамно помагање и штедњу“ у Сентомалпу.

Осим тога уплатила је српска православна прквена општина у Будиму II. оброк своје чланарине у износу од 50 фор, те преостаје још два оброка за подмиру обећане чланарине од 200 фор.

У течају прошле пословне године преминули су ови чланови друштвени: 1., Јустин Коњовић, велепоседник у Сомбору; 2., Ђура Џвејић, адвокат и поверијеник овога друштва у Вршцу; 3., Светолик Лазаревић, трговац и књижар из Новога Сада, који је преминуо у Београду; 4., Јован Марковић, парох у Новом Саду; 5., Васа О. Милутиновић, трговац и штампар у Новом Саду; 6., Мита пл. Рогулић, поседник у Иригу и 7., Љуба Недељковић, трговац у Вршцу. — Нека им је вечан спомен и слава!

И позоришна књижевност наша претпела је знатан губитак смрћу познатог писца позоришног и пријатеља српског народног позоришта Илије Округића-Сремца, опата и пароха у Петроварадину. Управни одбор одао је достојну почаст успомени

заслужнога покојника и омиљеног писца „Саћурице и Шубаре“, „Шокице“ и других позоришних дела. Нека је слава честитом Илији Округићу!

Према одлуци лајске скупштине сазвана је ова главна скупштина, ради покушаја, у време кад се држала и годишња скупштина „Матице Српске“, т. ј. за сутрадан после скупштине матичне, не би ли се што више чланова на њу могло сакупити.

Високо кр. угарско министарство унутрашњих послова наредбом својом од 25. децембра 1896. бр. 97955 одобрило је избор начеоника друштвеног дра Лазе Станојевића и подначеоника А. Хаџића, који су као такови на лајској главној скупштини по ново на три године дана изабрани.

Српском народном позоришту исплаћен је ове године легат пок. Ђорђа Михајловића, поседника из Сомбора, у износу од 200 фор. Тај легат исплатио је др. Давид Коњовић, адвокат и члан овога друштва, као извршилац тестамента покојникова.

Осим тога стигли су српском народном позоришту још и ови прилози:

1. Сент-Андрејска Штедионица послала је у име припомоћи 50 фор.

2. „Задруга за потпомагање и штедњу“ у Иригу приложила је 50 фор.

3. Штедионица у Вуковару, која већ од толико година непрекидно од свога прихода знатне свете одређује на српско народно позориште, даровала је и ове године овом народном заводу прилог од 30 фор.

4. „Задруга за штедњу и предујмове“ у Руми послала је прилог од 25 фор.

5. Православна српска црквена општина у Сенти послала је годишњи принос од 20 фор.

6. Г. Персида Јовановића из Подвиња код Бруда послала је и опет свој годишњи прилог од 4 фор. Ова честита родољупчиња сећа се још од давнашњих времена овога народног завода и шаље увек сваке године свој принос од 4 фор.

7. Румска Штедионица послала је 2 фор. 40 н. као прилог из ковчежића за годину 1896.

По жељи фискалске друштвеног дра Илије Вучетића, који је већ неколико го-

дина поклањао своју годишњу плату од 100 фор. пензионом глумачком фонду, — упућена је благајници друштвена, да о године 1896. па на даље уноси ту плат фискалову као поклон у фонд српског народног позоришта.

Гђа Персида удова Јовановићка и Вршца исплатила је за свога пок. мужа дра Ђорђа Јовановића чланарину од 50 фор. заједно са доспелом каматом.

Повереник друштвени и члан управнога одбора др. Стеван Малешевић, адвокат у Сенти, водио је и ове године бригу око издавања под закуп закладне земље од 20 ланаца у Сенти која припада срп. народном позоришту и коју су овом народном заводу завештали пок. народни добровори Ђена Брановачки и жена му Ида рођ. Вујићева Годишња закупнина од те земље износи 450 фор., коју је повереник у ратама побирав од закупника и редовно плаћао главној благајни позоришној. За манипулацијони посао око издавања те земље под закуп и у име трошкова у тој ствари одређен је поверенику друштвеном годишњи хонорар од 40 фор., који ће му се из закупнице издати.

Према одлуци лајске главне скупштине друштвене штампао је управни одбор у 1000 примерака „Извештај о стању и радњама српског народног позоришта за последњих 15 година, од дра Лазе Станојевића, начеоника друштвеног“ и разаслао га је: члановима друштвеним, писцима, позориштима, глумцима, преводиоцима, манастирима, свештенству, читаоцима, певачким друштвима, новчаним заводима, знатнијим српским црквеним општинама, родољубима српским и т. д. Тај је „Извештај“ с тога разаслан на све стране по нашем народу, што је било као неки апел на народ за потпомагање и осигурање опстанка српског нар. позоришта, пошто је у том извештају подробно изложен стање нашег позоришта и све потребе и невоље његове и како би му се могло помоћи.

Лајска главна скупштина друштвена упутила је управни одбор, да својим начином позове поједине родољубе у свима већим српским местима, да скупљају у на-

роду од родољубивих и имућних Срба поједан новчић на дан као прилог на одржавање српског народног позоришта и оснажење фонда позоришног, да би се тако осигурао опстанак овог народног завода. Но пошто су се ове године купили прилози на разне преке потребе народне, као: на поплављенике у Србији, Црној Гори, Босни и Херцеговини, даље, на пренос костију Вукових, на српску велику гимназију новосадску и т. д., и пошто је ова година неродна, — то је решено управни одбор, да се причека згодније време за издавање позива на народ ради прилагања на позориште. Према томе ће се та одлука скунштинска извршити онда, кад настану боље материјалне прилике у народу и кад се узмогнемо напади повољном успеху од тога корака. Но управни одбор у последњој својој седници решено је уједно, да се тај апел управи на народ, а нарочито на женски свет, јер се поуздано може очекивати, да ће се наш родољубиви женски свет истрајније заузети за обезбеђење нашег народног позоришта.

И још једну одлуку лајске скунштине: да се скупљају и позову на уписивање чланови за ово друштво ради умножења фонда позоришног — није могао управни одбор извршити из мало час споменутих разлога и из бојазин да не ће бити успеха у овај мах, те је и то оставио за згодније време.

Лужичка „Матица Српска“ у Будви прославила је 20. и 21. априла о. г. свој златни јубилеј или недесетогодишњицу. Та прослава поздрављена је телеграфски од стране овога друштва.

Управни одбор послao је брзојавши поздрав на дан Константина и Јелене о. г. кад је српско црквено певачко друштво у В. Бечкереку открило спомен-плочу на кући, у којој се родио славни глумац и уметник Тоша Јовановић.

На скорању светковини преноса Вукових костију из Беча у Београд 30. септембра (12. октобра) о. г. заступао је ово друштво др. Лаза Станојевић.

По рачуну главне централне благајне позоришне, који се засебно подноси скуп-

штини, износи фонд српског народног позоришта 31. маја 1897. свега 43.864 фор. 23 н. а вр.

По истом рачуну износи „Пензионни глумачки фонд“ 31. маја 1897 у свему 1879. фор. 85 н. Према лајском стању од 1580. фор. 23 н. умножио се тај фонд са 299 фор. 62 н. а. вр.

У смислу одлуке лајске главне скунштине друштвене отпочели су од 1. јануара о. г. чланови наше позоришне дружине по 3% од своје плате уплаћивати у пензионни глумачки фонд, те ће се од сад тај фонд глумачком уплатом све више множити. Осим тога приређена је у Папчеву у корист том фонду једна представа, од које је нало 202 фор. чиста прихода.

Капелник наше позоришне дружине Хуго Дубек захвалио се крајем прошле године и отишао у Мостар, где је кратко време био коровођа тамошњег српског певачког друштва „Гусле“, па је тамо пре минуло месеца фебруара о. г. Управни одбор ставио је у запшник своју тугу за прерано преминулм српским композитором и музичарем Х. Дубском, који је више година служио као капелник нашег позоришта и који је многе лепе композиције за наше позориште саставио. Нека му је слава!

Док се не попуни место капелника позоришног, испомаже се наше позориште у певању и обучавању позоришне дружине коровођама певачких друштава у местима, где позориште представе даје. Но свакако ће управни одбор па скоро морати новог сталног капелника изабрати.

Српска народна позоришна дружина давала је од 31. маја 1896. до 16. јуна 1897. представе у овим местима: у В. Бечкереку, Меленцима, В. Клкиндп, Вршцу, Папчеву, Земуну и Ст. Пазови. Приход од позоришних представа у тим местима износио је свега 28,421 фор. 81 нв., а расход свега 30,513 фор. 44 нв. Према томе било је мањка 2091 фор. 63 нв. — Мањка је било: у В. Бечкереку 804 фор. 99 нв., у Меленцима 922 фор. 12 нв., у Вршцу 320 фор. 51 нв., у Земуну 439 фор. 99 нв., свега 2487 фор. 61 нв.; а суви-

шка у В. Кикинди 206 фор. 30 нв. и у Панчеву 189 фор. 68 нв., свега 395 фор. 98 нв. — У Ст. Пазови изравнан је приход и расход пожртвовањем тамошњих родољуба.

Осим тога обишло је наше народно позориште до сада у овој години још и Карловце, Руму и Митровицу, а сада се налази у Осеку. О приходу од представа у тим местима поднеће се рачун идућој годишњој скупштини.

Подначеоник друштвени А. Хадић, као привремени управитељ, водио је као и до сад бесплатно непосредну управу над позоришном дружином нашом.

Још 5. (17.) марта 1896. приређена је била у Новом Саду представа у корист спромашним српским вероисповедним школама у будимској епархији. Од те представе пало је чиста прихода 261. фор. 08 н. која је свата послана управи епархије будимске у Сент-Андреју.

Неким општинама, певачким дружинама и дилетантским позоришним друштвима давана је дозвола, да могу приказивати нека позоришна дела приликом представа и забава, које се приређују у добротворне и хуманитарне сврхе.

Откупљена су од позоришних писаца и набављена за репертоар позоришни ова оригинална дела: „Завет“, драма у 4 чина, од Симе Матавуља, и „Прибислав и Божена“, драма у 3 чина, с певањем, од Драгутина Ј. Илијћа. — А неким писцима оригиналних позоришних дела, као и неким композиторима за њихове композиције издаване су 5% тантијеме, које им припадају као хонорар од прихода њихових приказаних дела.

Наše позориште давало је готово у сваком месту представе за децу и ученике са врло маленом улазном ценом; а тако исто даване су недељом и представе за народ са спуштеним ценама.

Госпођа Даница Бандићка рођ. Телечкова, српска народна учитељица у В. Кикинди, уступила је као поклон пензионом глумачком фонду 5% тантијему, која јој припада од прихода њене шаљиве игре „Еманципована.“

На распис градског поглаварства у Осеку пријавило је и наше позориште за зимску сезону своју понуду. Понуду ту прихватило је варошко представништво осечко те је пристало, да наше позориште даје представе у градском позоришту осечком за три месеца дана, т. ј. од 1. октобра до 31. децембра о. г. Наše позориште добије од вароши за то време бесплатно градско позориште и месечну сувенцију од 250 фор. по измаку сваког месеца. У том погледу потписан је уговор између овога друштва и градског поглаварства осечког. Од стране овога друштва послана је поменутом поглаварству јамчевина од 500 фор. Наše позоришна дружина отишла је још почетком октобра у Осек, где за сад представе по-вовоно теку. Запста је ово добитак за наше позориште, што је прокчило себи пута, да под тако пробитачним условима може давати своје представе у тако знатном месту као што је славонска главна варош Осек.

По наредби магистрата арадског морала се у вароши Араду спровести канализација и водовод. Према тој наредби морала се канализација и водовод спровести и у позоришној кући у Араду на арпадовом тргу бр. 3, коју је српском народном позоришту завештао пок. доброврор Гавра Јанковић из Арада, а коју доживотно ужива нећак му Ђорђе Лукић у Араду. Посредовањем и заузимањем поверилика друштвеног г. Светозара Павловића, адвоката у Араду, спроведена је та канализација и водовод за поменуту кућу тако, да је зајмом од 750 фор., који је подигнут од вароши арадске на амортизацију са 6³/₄% на 32 године, подмирен сав трошак око тога посла, а садањи уживајући куће Ђорђе Лукић плаћаће амортизационе рате, а после њега ово друштво. О тој ствари вођена је подужа преписка, те пуномоћник и поверилик друштвени Светозар Павловић, који је учинио велике услуге овоме друштву, заслужује, да му се и на овом месту изрече јавна захвалност.

Лајска скупштина друштвена упутила је управни одбор, да против захтевања овашњег варошког магистрата, да наше по-

зориште мора тражити за Нови Сад локалну дозволу за представе позоришне, — пошто високом кр. угар. министарству унутрашњих послова образложену представку, с молбом, да одбије тај захтев магистратски, пошто је по уставу друштвеној Нови Сад стално седиште овога друштва, где би позориште наше имало права увек представе давати, и пошто се то до сад није никад захтевало од како друштво ово постоји. Према том упутству скучаштинском поднео је управни одбор високом министарству представку путем овдашњег магистрата. Но високо министарство одбило је ту представку и није одобрило, да се на основу досадање праксе позориште ни од сад не мора пријавити месној власти ни дозволу тражити за представе позоришне у Новом Саду, — и то из разлога, што варошки магистрат даје локалну дозволу за представе на темељу налога министра унутрашњих послова од

26/ХII. 1896. бр. 110.065, а то решење оснива се на законитој наредби, да су позоришне представе зависне од дозволе месне власти. Од те наредбе пак не може се чинити изузетак, а та околност, што је сређиште и седиште српског народног позоришта Нови Сад, не може утицати, да се скучава право месне власти за дозволу. О овом решењу високог министарства извештава се и скучаштина друштвена.

Благајна друштвена сконтрована је неколико пута и нађена је у реду.

То је у главном радња управнога одбора.

Осим тога извршени су у течају ове пословне године још многи редовни послови и расправљени су разни предмети од мање вредности.

Подносећи овај извештај, умољавамо славну скучаштину, да га узме на знање и одобрење.

Ж С Т И Ж .

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(Српско народно позориште у Осеку.) О борављењу наше позоришне дружине у Осеку доноси „Браник“ у свом 124 и 136. броју ове извештаје: „Чему се не надасмо, о чему тек сањасмо, постаде лепом јавом: наше народно позориште дође нам, ето, у госте, да, ако Бог да и добра срећа, остане код нас дуже времена, па да даје представе у нашем градском позоришту. Напи овдашњи немачки листови у почетку дали су очита израза своме незадовољству, што ће зимну сезону отворити наше, а не немачко позориште, или после неколико представа, кад су се уверили, да је скучина игра у наших глумаца изврсна, и да су они једнако кадри извести и најтеже глумачке задатке било то у драми или у шаљивим играма: почели су писати с највећом хвалом о представама нашег позоришта, наводећи, „да прикази нашег позоришта стоје увек на висини уметничког савршенства, да игра цашних глумаца може задовољити и најстрожије критичке захтеве, — да публика увек

с највећим задовољством излази из позоришта, те тако, требала би доласком својим да потпомаже српско народно позориште, које то потпуно и заслужује.“

Од досад приказаних комада најбоље су се допали ови: „Нијоба“, „Женски пријатељ“, „Роман сиромашног младића“, „Бидо“ и „Лажни цар Димитрије“.

О представи „Лажног цара Димитрија“ доноје овдашњи лист „Die Drau“ оширену критику, из које ћемо навести нека места, да се види, како сад пише лист, који је био најнерасположенији према нашем позоришту:

„Die Aufführung war mit hingebendstem Fleiss und grösster Sorgfalt vorbereitet und trug den Stempel poetischer Weihe. Herr Ružić der zum ersten Male auftrat, bringt für die gewaltige, die höchsten Ansprüche stellende Titelrolle alles mit, um sie glänzend zu gestalten. Der Beifall steigerte sich von Act zu Act und die Träger der Hauptrollen wurden vielfach stürmisch und einstimmig gerufen.“

„Представе нашег позоришта теку лепо на потпуно задовољство и наше српске публике, која, нарочито недељом и свецем, тако пагреће, да се многи и многи морају вратити не добивши места. И овдашњи немачки листови, а то ће много речи, потпуно су задовољни са представама, а нарочито са ансамблом, а хвале и узносе игру и појединачних глумаца и глумица. Једном речи: публика је задовољна са игром наших глумаца, а управа је опет задовољна са посетом.

С хвалом морамо споменути нашег великог жупана грофа дра Тодора Пејачевића, који не само да се претилатно на ложу за све представе, него је обећао управитељу нашег позоришта г. Т. Хадићу, да ће он, докле год се позориште код нас буде бавило, давати му у име припомоћи сто фор. месечно. Тим чином својим показао је наши велики жушан, да уме ценити уметнички рад нашег позоришта и да му напредак тог нашег просветног завода зависи на срицу лежи. Нека му је хвала и слава на томе!

Још имам један леп чин да споменем. Удова гђа Софија Николићка, по племенитости срца свога, предала је управитељу нашег позоришта сто фор. на пензиони фонд глумачки. Живела много и дуго и да Бог да, да се у њен леп пример угледају и други, којима је Бог дао, те могу добра чинити!

ПОЗОРИШТЕ.

(Позоришни Гласник) зваће се лист, који ће, као што читамо у Београдским листовима, покренути у Београду Димитрије Стевановић Нишлић, глумац, сада члан путничке позоришне дружине Михаила Лазића. То би, поред „Позоришта“, што излази овде у Н. Саду, био други лист те врсте. Лист ће се бавити позоришним стварима и стањем и кретањем српских глумаца. Добро уређивање и добро ситуирање лист такве врсте требао би нам, јер се позоришна уметност и глумаштво у цас, ето, попримично почело развијати. Осим нашег Народног Позоришта (Новосадског) и стамбог Београдског има леп број путничких позоришних друштава, које допиру у мања места, те о којима треба водити рачуна у сваком погледу. Путничке српске позоришне дружине не смеју бити ја немачки Volkssänger или Тингл-танглови. Они имају

своју српску, културну мисију. Свима нама треба да је стало до тога, да ли они то достојно врше; ипти се сме донустити, да какве проблематичне или онскурне личности терају занат трбухом за крухом, па под образином Талпјиних питомаца срамоте и каљају име уметничко. Име „глумац“ и „глумица“ треба да је часно као име апостола морала, уметности, народног језика и имена. У том очекивању поздрављамо замисао о издавању специјално позоришног гласника, нека буде учитељ и путевођ нашим уметницима.

(Нишко позориште „Синђелић“) бавило се ове јесени у Врању. Оно, по београдским листовима, после Београдског и Новосадског има највећи број чланова и најбоље снаге. Давано је 18 представа, ионајвише из Београдског репертоара. Врањаници сами још не могу да се спријатеље с позориштем, с тога су чиновници били иправа позоришна публика. Између осталих давао се: Вој на Косову, Ивкова Слава, Ђидо, Ђурађ Бранковић, Карлова тетка, Нов комад, Рат у миру, и т. д. — У дружини је овој био добро познати бивши члан Београдског позоришта, Чича Илија Станојевић. Одлична је снага и управник Милојевић Од млађих хвале Петровића као реалног комичара, да би био ваљан такмац Тодоровићу на Београдској позорници, и Руцовића, да би у неким улогама достигао, ако не надмашио Милорада Гаврловића. Од госпођа се истиче гђа Станојевићка и гђа Тодосићка. Извештач из Врање напомиње ову мисао: да управа Београдског позоришта допусти дружини „Синђелића“, да се прикажу на Београдској позорници. Кад би се та мисао остварила, могла би бити корисна и по Београдској позориште и по „Синђелића“, а по позоришну уметност за цело. Млади глумци би дошли пред публику, која има већ развијенији укус, као и пред критику, те би се могли поучити бољему. Који би показао успеха, могао би или остати на Београдској позорници или би у својој дружини, охрабрен, још бољег успеха могао показати и утицати на даровитије почетнике. И гостовање појединача на већим нашим позорницама дало би прилике бољим и даровитијим глумцима да се истакну или поуче.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(Рачунски извештај о примању и падавању
српске народне позоришне дружине у Панчеву
од 10. (20.) децембра 1896. до 20. фебруара (4.
марта) 1897.)

Приход:

„Женски пријатељ“, (у претплати)	57·23
„Балканска царица“, (ван претплате)	240·30
„Лажни цар Димитрије“, (у претплати)	43·12
„Булинарови“, (у претплати)	29·61
„Златан мајдан“, (у претплати)	50·—
„Видо“, (ван претплате)	145·35
„Велики Галеото“, (у претплати)	21·70
„Задужбина цара Лазара“, (ван прет.)	146·91
„Краљевић Марко и Араши“, (ван прет.)	66·28
„Циганин“, (ван. претплате)	75·10
„Задушне жене“, (у претплати)	32·70
„Јабука“, (ван претплате)	126·39
„За крупу“, (у претплати)	34·10
„Женска влада“, (у претплати)	30·50
„Немања“, (ван претплате)	159·35
„Слободарка“, (у претплати)	72·70
„Бангалоз“, и „Шола теја“, (у прет.)	23·60
„Хетман“, (у претплати)	43·32
„Сеоска лола“, (ван претплате)	138·56
„Видо“, (у претплати)	44·10
„Балканска царница“, (у претплати)	62·90
„Кир Јања“, и „Доктор Робин“, (у прет.)	52·50
„Јасмина и Ирена“, (у претплати)	50·60
„Нијоба“ (у претплати)	88·60
„Цезарев тестаменат“, (у претплати)	33·10
„Слободарка“ (ван претплате)	121·95
„Позоришно дело“, (у претплати)	35·52
„Роман сиромашног младића“, (у прет.)	48·90
„Шокица“, (ван претплате)	123·46
„Јеврејин из Пољске“, (у претплати)	71·20
„За круну“, (ван претплате)	44·20
„Господска спротиња“, (у претплати)	50·40
„Мајчин благослов“, (у претплати)	85·10
„Хамлет“, (у претплати)	91·50
„Зец“, (у претплати)	37·40
„Задужбина цара Лазара“. (Представа за децу) (ван претплате)	67·88
„Корак у стрању“, (ван претплате)	97·10
„Добре сведоцице“, (ван претплате)	81·30
„Звонар Богородичине цркве“, (ван прет.)	171·45
„Нов комад“, у корист пеш. фон. (ван прет.)	230·50
Прва претплата на 12 представа	1749·—
Друга претплата на 12 представа	1005·50

Расход:

Дневни трошкови око 39 представа, по гласу дотичних извештаја	956·58
Дневни трошак од 40 представе, дате у корист пензионом фонду глумачком	27·77
Путни трошкови и дневница члановима од Вршица до Панчева	261·46
Плата члановима позоришне дружине од 10. децембра 1896. до 20. фебруара 1897.	3360·16
Огрев за дворану и позорницу, освет- љење, пренис улога и други ептии из- датци	162·18
Месни трошкови	24—
Исплаћени рачуни: штампара, материја- миста, гвожђара и т. д.	65·40
За суделовање гђе Дар. Николићке у „Циганишу“	10·—
За суделовање Драг. Тодосића у комаду: „Задушне жене“	5·—
За пут у Бечкерек Степићу и исплаћен наушал	38·20
За осветљење позориште, дворане и гар- деробе	178·83
Корисница, чист приход издат	202·73
Остaje као сувишак	189 68

Панчево 20. фебруара (4. марта) 1897.

Костя Л. Янкович, с. р.
багатійник

Прегледан, с приложима упоређен и у свему
у реду наћен у одборској седници 20. фебруара,
(4 марта) 1897. држаној у Панчеву.

Чланови одбора:

П. Кранчевић, с. р. *М. Тоталовић*, с. р.
Паја Јовановић, с. р. *Никола Ђ. Ђурчин*, с. р.
Ц. Б. Николић, с. р. *Бранко Јовановић*, с. р.

Миша М. Живанович, с. р.

Светозар Драгомировић, с. п.

Бура Јовановић, с. п.

(Рачунски извештај месног позоришног одбора о примању и издавању српске народне позоришне дружине у Земуну од 21. фебруара до 8. маја 1897.)

Приход.

„Бидо“, (ван претплате)	137·40
„Нијоба“, (у претплати)	66·40
„Женски пријатељ“, (у претплати)	39·40
„Нов комад“, (у претплати)	28·40
„Поп Доброслав“, (ван претплате)	189·47
„Нора“, (у претплати)	40—
„Задушне жене“, (у претплати)	48·12
„Велики Галеото“, (у претплати)	24·20
„Балканска царица“, (ван претплате)	358·27
„Роман сиром. младића“, (у претплати)	45·20
„Досадан свет“, (у претплати)	64·40
„Лажни цар Димитрије“, (у претплати)	67·40
„Мајчин благослов“, (ван претплате)	141·60
„Позоришно дело“, (у претплати)	39·60
„Ултимо“, (у претплати)	39·40
„Булинарови“, (у претплати)	38·20
„Слободарка“, (ван претплате)	136·90
„Јабука“, (ван претплате)	103·05
„Завет“, (у претплати)	32·48
„Господска сиротиња“, (у претплати)	38·20
„Крајишкиња“, (ван претплате)	153·05
„Шокица“, (ван претплате)	91—
„Краљевић Марко и Арапин“, (ван прет.)	44·92
Од 4 заједничке представе у Београду, по одбитку трошкова	640·39
„Задужбина цара Лазара“, (ван прет.)	129·06
„Балканска царица“, (ван претплате)	54·60
„Еманципована“ и „Лепа Галатеја“ (ван претплате)	168·55
„Јованчини сватови“ и „Бангалоз“, (ван претплате)	171·45
„Мадам Сан-Жен“, са београдском дру- жином (ван претплате)	141·20
„Мајка“, (ван претплате)	43·85
„Хамлет“, (у претплати)	66·40
„Сеоска лола“, (ван претплате)	128—
„За круну“, (ван претплате)	40·10
„Добре сведоцбе“, (ван претплате)	133·50
„Лепа Галатеја“ и „Јованчини сватови“ (ван претплате)	61·35
„Циганин“, (ван претплате)	116·40
„Разбојници“, (ван претплате)	59·65
„Гренгоар“ и „Чикина кућа“, (ван прет.)	79·55

Од прве претплате на 12 представа	932·25
Од друге претплате на 3 представе	162·63
Салдо као дефицит	439·99

Укупно 5535·98

Расход.

Дневни трошкови око 37 представа, по гласу дотичних извештаја	807·52
Путни трошкови и дневнице члановима од Панчева до Земуна	152·49
Плата члановима позоришне дружине од 21./II. до укључ. 8./5. 1897. дакле свега за 77 дана, а дневно фор. 53·23 4098·71	
Пристојба за биљеговину	45·50
Исплаћена 4 рачуна Петра Радића	16·30
Наћнаме из Темишвара	10·37
Рачун Јована Петровића	2·23
Две признанице Вилме Грајпл за прат- њу на хармонијуму	60—
Признатица Султане Цијукове	70—
Признатица Рајмунда Грајпла	20—
Рачун Стев. П. Крецула	9·65
Рачун Паје Степића (разни трошкови)	16·83
Рачун Браће Ђубише	15·10
Рачун Антонија Г. Димитријевића	25·67
Рачун А. Д. Јовановића	20·94
Рачун Јована Пуље	17·57
Рачун Павла Д. Јовановића	1·80
Даринки Николићки за суделовање у ко- маду „Циганин“	10—
За гостовање Султани Цијуковој у ко- маду „Лепа Галатеја“ и „Јованчини сватови“	35—
За гостовање М. Исаковићу у комаду „Разбојници“ и „Гренгоар“	55—
Два рачуна Фр. Штрајхера	40—
Један рачун Франца Штанте	5·30

5535·98

Салдо као дефицит 439·99

*Антоније Г. Димитријевић, с. р.
благајник.*

Прегледано и у реду нађено:

*Стеван П. Крецуљ, с. р. Сава Пушић, с. р.
Светислав Димитријевић, с. р. Јован Пуља, с. р.*

Издаје управа срп. нар. позоришта.